

Sols un instant

Un relat de: [joomateixaaa](#)

Sols un instant en el que pots apreciar la bellesa de la vida.

Un moment en que es veu tot clar, diferents colors es trasbalsen per la vista i, no es veu res, però s'entén tot. Les petites coses deixen de ser problemes, els pensaments es fan finits, dintre un futur del d'enyorança que ens espera amb neguit. Esperant pacientment que el moment no acabi.

S'intenta capturar allò, aquell tresor; en un moment, un instant, una història, una foto, un senzill record.

Un valor imprescindible que és incapaç de pagar-se pel més valuós del món. Petits instants de complaença que fan d'un humil moment el més preciós i desitjat que podríem esperar.

Aquell moment mai serà nostre, és seu. No el podem capturar en una simple imatge, és incalculable el seu valor però l'hem viscut.

En el fons l'únic que sabem és que quan no veiem res ho entenem tot.

Roser Bramon